

θαμίζουσα μάλιστα ἀηδών χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις, τὸν οἰνώπα νέμουσα κισσὸν καὶ τὰν ἀβαίτον θεοῦ φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων ἴν' ὁ Βακχιώτης αἰεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει.

Τελευταῖον ὀφείλω νὰ εἶπω ὅτι δὲν ὑπέπεσον πρῶτοι οἱ ἡμέτεροι εἰς τὴν πλάνην ταύτην, ἀλλ' ὁ γάλλος Harriot (Recherches sur la Topographie des Dèmes de l' Attique 122.) παρερμηνεύσας δι' ἄγνοιαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης (ὅπερ πολλαχοῦ τοῦ ἔργου αὐτοῦ παρατηρεῖται) τὸ «ἐπὶ Δεκέλειαν» διὰ τοῦ à Décélie, ἔνεκα δὲ τούτου τὰ συμπεράσματα, ἅπερ συναγεί, εἶναι ἄτοπα.

Ἐν Ἀθήναις 10 Ἰουλίου

Α. Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΟΥΜΕΝΑΙ ἐπ' ἀνδρεία

Μία γαλλίς ἠθοποιός, ἡ κυρία Μαρία Λωρὰν πρόκειται ἐφέτος νὰ παρασημοφορηθῇ, ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ δὲ ταύτῃ τὰ γαλλικὰ φύλλα ἀναφέρουσι τὰς γυναῖκας, εἰς ἃς μέχρι τοῦδε ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

Πρώτη πασῶν ὑπῆρξεν ἡ Βιργινία Γκεσκιέρ ἐπιλεγομένη «ὁ εὐειδῆς λοχίας.» Ἴδου ἐν ὀλίγοις ἡ ἱστορία τῆς.

Θεωροῦσα ὅτι ὁ ἀδελφός τῆς ἦτο πολὺ ἀσθενῆς ὅπως ἀνθῆξῃ εἰς τοὺς κόπους τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, τὸν ἀντικατέστητε περιβληθεῖσα τ' ἀνδρικά του ἱμάτια καὶ λαβοῦσα τὸ φύλλον τῆς πορείας του, κατετάχθη δὲ εἰς τὸ 27 πεζικὸν σύνταγμα.

Μετέσχεν ἐν ἔτει 1808 τοῦ γαλλικοῦ στρατεύματος τοῦ πεμφθέντος εἰς Πορτογαλίαν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ζουνῶ. Κατὰ τινὰ αἰματηρὰν συμπλοκὴν, ὁ συνταγματάρχης τοῦ 27ου συντάγματος ἔπεσε βαρέως τραυματισθείς. Ἡ νίκη ἀπέμεινεν εἰς τοὺς Γάλλους, ἀλλ' ὅτε μετὰ τὴν μάχην συνεκεντρώθη τὸ στράτευμα, παρετηρήθη ἡ ἀπουσία τοῦ συνταγματάρχου. Πάραυτα ὁ λοχίας Γκεσκιέρ ἀνέκχαζεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀναζητηθῇ τὸ σῶμά του καὶ νὰ μετακομισθῇ εἰς τὸ στρατόπεδον. Πρὸς τοῦτο ἀπῆλθε μόνος, ἀνεζήτησε καὶ ἀνεῦρε τὸν συνταγματάρχην εἰσέτι ζῶντα. Δύο Ἀγγλοὶ ἀξιωματικοὶ διήρχοντο ἔφιπποι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Ὁ λοχίας πυροβολεῖ, φονεύει τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ

τραυματίζει τὸν ἕτερον, τραυματιζόμενος καὶ αὐτός ὑπὸ σφαίρας. Ἐν τούτοις καταπνίγων τὴν ὀδύνην του, συλλαμβάνει τοὺς δύο ἵππους τῶν ἐχθρῶν καὶ προσπαθεῖ εἰς μάτην ν' ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν τὸν συνταγματάρχην. Σύντροφοί του τινες προσδραμόντες τὸν ἐβοήθησαν.

Ὁ συνταγματάρχης μετενεχθεὶς εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ νοσηλευθεὶς ἐσώθη. Πλήν καὶ ὁ «εὐειδῆς λοχίας» ἦτο ἐπίσης τετραυματισμένος· ἦτο ἐπάναγκες νὰ ἐπιθεθῇ τὸ τραῦμά του, ἀλλ' ὁ λοχίας ἤρνεϊτο.

— Ἐμπρός, ἐκδύσου! εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰατρός.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λοχίας ἐξηκολούθει ν' ἀρνήται, οἱ νοσοκόμοι διὰ τῆς βίας ἐξέβαλον τὸ καθημαγμένον ἱμάτιόν του καὶ ἀπεκαλύφθη τότε ὁ γυναικεῖός του κόλπος.

Ἡ ἀπάτη ἐγνώσθη· οὐχ ἦττον ἀνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τὸ ἀνδραγάθημα τῆς Βιργινίας Γκεσκιέρ καὶ ἀπενεμήθη αὐτῇ τὸ παράσημον.

Ἡ ἠρωϊκὴ αὕτη γυνή, γεννηθεῖσα ἐν Δελεμὰν παρὰ τὴν Λίλλην, ἀπεβίωσεν ἑκατοντοῦτις σχεδὸν εἰς τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἰσὺ πρὸ τριακονταετίας.

Ἐτέρα τις γυνή, ἡ Μαρία Σέλλιγ προεβιβάσθη εἰς ἀνθυπολοχαγὸν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τῆς Ἰέννης, ἠξιώθη δὲ τοῦ παρασήμου ἐν ἔτει 1808. Ἐγχειρίζων πρὸς αὐτὴν τὸ παράσημον ὁ Ναπολέων εἶπε: «Κυρία, σὰς χερσὶν σου σύνταξιν 700 φράγκων καὶ σὰς ἀποπέμνω τὸ παράσημον τοῦτο τῆς ἀνδρείας, οὐτινος τόσον εὐγενῶς κατέστησε ἀξία.» Ἡ Μαρία Σέλλιγ ἀπεβίωσεν ἐν Μενὲν τὸ 1840, ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα δύο ἐτῶν.

Καὶ ἡ χήρα Βρυλὼν ἀνθυπολοχαγὸς γενομένη, ἀπεβίωσεν εἰς τὸν στρατῶνα τῶν Ἀπομάχων ἐν ἔτει 1859· μετέσχεν ἐπτά ἐστρατειῶν, ἰσαριθμούς κατ' αὐτάς λαβοῦσα πληγὰς.

Τὸ σύνολον τῶν γυναικῶν, εἰς ἃς ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ἀνέρχεται εἰς τριάκοντα δύο, πολλοὶ δὲ τῶν τιμηθέντων δι' αὐτοῦ ἀνδρῶν δὲν ἐπαρσημοφορήθησαν τόσον ἐπαξίως, ὅσον αὐταί.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΓΑΜΒΕΤΤΑ

Τὰ ἀποκαλυπτῆριχ τοῦ μνημείου τοῦ Γαμβέττα παρέσχον κατὰ τὸ σύνθετος ἀφορμὴν ὅπως κυκλοφορήσῃ εἰς τὰς παρισινὰς ἐφημερίδας πληθὺς ἀνεκδῶτων ἀναφερομένων εἰς τὸν ἄνδρα, οὗ τὴν μνήμην τιμᾶ σήμερον περιφανῶς ἡ πατρίς του. Ἴδου ἐν ἐξ αὐτῶν: Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ